

[Henry Christensen.]

Og hvilke argumenter er der da? Ja, jeg vil gerne takke den højtærede handelsminister, fordi han så åbent gav oplysning om de væsentlige betæneligheder, man havde haft i handelsministeriet. Jeg synes, det var rigtigt og godt, at den højtærede handelsminister gav disse oplysninger, og at de også i meget høj grad begrundet det berettigede i, at folketinget rejser spørgsmålet. Når det på trods af handelsministeriets og den daværende handelsministers egne velbegrundede betæneligheder alligevel — jeg forstår på grundlag bl. a. af pres fra statsministeren og måske undervisningsministeren — blev resultatet, at man så væk fra disse betæneligheder og sagde: vi henter pengene i erhvervsfonden, er der i høj grad grundlag for, at måske netop folketinget alvorligt nu drøfter og overvejer, om ikke vi har god grund til at give tilslutning til de betæneligheder, som den højtærede handelsminister med rette havde, men som altså alligevel blev overvundet. Hvis folketinget ville gøre dette, skulle det ikke være for den højtærede daværende handelsministers skyld, også gerne derfor, men først og fremmest af hensyn til, at folketinget ikke kan tillade nogen form for udhuling af bevillingspraksis gennem en fremgangsmåde som den nu indledede.

Det var jo ikke således, at det på nogen måde lå klart, at erhvervsfonden skulle yde tilskud til balletten, måske bl. a. af den grund, at man ikke regnede med underkuddet. Den højtærede handelsminister sagde, at man på grund af ballettens store betydning og på grund af, at den var et led i arrangementet, fandt det naturligt i sidste ende, at bevillingen alligevel kom ind under erhvervsfonden. Men hvorledes finder man det faktisk overhovedet muligt, at turneen kan bringes ind under bestemmelserne om erhvervsfonden? De pågældende bestemmelser findes i § 12 i loven om Danmarks erhvervsfond, og der gives her fire muligheder for, at man kan anvende de midler, der stilles til rådighed, som tilskud til et eller andet.

Den ene mulighed nævnes i § 12, punkt a, det er:

„Udsendelse af eksportstipendiater...“.

Hvad man end kan sige om balletten,

eksportstipendiater kan man vist ikke sige om den i øvrigt fremragende ballet.

Det andet punkt, b, drejer sig om

„Tilskud (eventuelt efter omstændighederne med tilbagebetalingspligt) til foretagelse af markedsundersøgelser, deltagelse i eller iværksættelse af udstillinger, udsendelse af egnede reklamer, oprettelse af konsignations- eller prøvelagre eller andre formålstjenlige foranstaltninger.“

Det kan heller ikke være den højtærede handelsministers mening, at man vil kunne sige, at man med rette kan henføre balletten herunder. Det skulle i så fald være udstillinger eller noget i den retning, og det kan man dog vist heller ikke sige om den udmærkede balletturné.

Under punkt c hedder det:

„Tilskud til iværksættelse af forsøg, teknisk og handelsmæssig konsultation og vejledning m. v. eller andre formålstjenlige foranstaltninger, der kan antages at være egnede til at skabe eksportmuligheder, som uden sådan støtte ikke vil kunne opnås.“

Man kunne måske tænke sig at sige: ja men der står jo „til andre formålstjenlige foranstaltninger“. Det kan imidlertid ikke være således, at man kan drage disse „andre formålstjenlige foranstaltninger“ ud af deres sammenhæng med de forskellige former, der står forud. De må have en rimelig og logisk sammenhæng hermed. Hvis de ikke har det, kunne man have nøjedes med at sætte én eneste bestemmelse ind, nemlig at staten kan trække på de midler, den mener det er rimeligt at anvende, til noget, den mener kan fremme eksporten. Men så må al turisme og alle mulige andre ting kunne komme ind under denne bestemmelse. Det må være helt åbenbart, at en sådan fortolkningsmulighed kan ikke være rimelig og begrundet, og jeg vil gerne understrege, hvad jeg sagde før, at netop fordi vi i grundloven har fastlagt betingelserne for anvendelsen af offentlige midler, må det, når man giver en lov, der indeholder særlige bestemmelser om offentlige midlers anvendelse uden for grundlovens § 46, være sådan, at den i hvert tilfælde ikke kan fortolkes et eneste skridt videre, end hvad der klart siges derom. Ellers svigter kontrollen.